



Folketingets Europaudvalg  
lov@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet

Ved Stranden 8

1061 København K

T +45 72 20 50 00

E [bm@bm.dk](mailto:bm@bm.dk)

[www.bm.dk](http://www.bm.dk)

CVR 10172748

Folketingets Europaudvalg har i brev af 20. marts 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 177 (alm. del), som hermed besvares endeligt.

**Spørgsmål nr. 177:**

”Anerkender ministeren B 106 (2018-2019) forslagsstillernes skelnen mellem en ”arbejdsmarkedsprotokol” og en ”social protokol”? Eller mener ministeren, at man ved begge protokoller vil skulle åbne og genforhandle EU's traktater? Kan ministeren i forlængelse heraf kort redegøre for nogle af EU-landenes interesser i forbindelse med en evt. ny forhandling af EU's traktater?”

5. april 2019

J.nr. 2019 - 1483

**Svar:**

Jeg forstår forskellen således, at forslagsstillerne modsat tidligere forslag til en social protokol ønsker at kunne begrænse antallet af vandrende arbejdstagere. Den anden forskel angiver forslagsstillerne som at være, at en arbejdsmarkedsprotokol ikke vil give sociale rettigheder til unionsborgere.

Jeg går ud fra, at forslagsstillerne bag beslutningsforslaget selv forudsætter, at det kræver en ændring af traktaten, da de omtaler det som en arbejdsmarkedsprotokol til Lissabon-traktaten.

Men det vil det efter min opfattelse også kræve, da det bl.a. fremgår, at konfliktretten skal have forrang. På dette ene punkt er forslaget i overensstemmelse med den europæiske fagbevægelses forslag om en social protokol.

Ifølge artikel 28 i charteret om grundlæggende rettigheder, der er en integreret del af Lissabon-traktaten, er der ret til kollektive skridt, herunder strejke, i overensstemmelse med EU-retten og national lovgivning.

Heroverfor står det i begrundelsen for beslutningsforslaget: ”Når konfliktretten træder ind, skal EU-retten træde ud.”

Det fremgår også af begrundelsen for beslutningsforslaget, at det er begrundet i det høje antal østeuropæere på det danske arbejdsmarked. Det fremgår at der tænkes på vandrende arbejdstagere.

Efter artikel 45 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde har EU-borgere ret til at søge stillinger og tage ophold i Danmark for at arbejde, og de har

ret til ligebehandling med hensyn til ret til beskæftigelse, aflønning og arbejdsvilkår.

Det er uklart, hvordan en arbejdsmarkedsprotokol skulle begrænse antallet af EU-borgere eller afhjælpe evt. problemer med løndumping eller uordnede forhold på arbejdsmarkedet i Danmark.

Den foreslåede protokol ville gøre det muligt for de enkelte EU-lande, at indføre foranstaltninger for udenlandske tjenesteydere, uden at Kommissionen og EU-Domstolen har mulighed for at kontrollere, om restriktionerne er reelt begrundet i hensynet til arbejdstagerne og er proportionale.

Det vil sige, at danske virksomheder og deres arbejdstagere kan blive ramt af vilkårlige restriktioner, når de arbejder eller etablerer sig i andre dele af EU's indre marked.

Hvad angår fri bevægelighed for vandrende arbejdstagere, så fornemmer jeg ikke, at der blandt andre lande er ønske om et begrænse dette grundlæggende princip i traktaten.

Danmark har i de senere år med held arbejdet for, at EU koncentrerer sig om konkrete udfordringer snarere end traktatændringer og institutionelle diskussioner.

Forslaget om en arbejdsmarkedsprotokol risikerer dermed at tage fokus et andet sted hen og åbne for en stor traktatdiskussion, hvilket er i direkte modstrid med Danmarks generelle tilgang til spørgsmålet om traktatændringer.

Dertil kommer, at andre lande naturligvis vil have andre ønsker, såfremt traktaten åbnes. Ønsker der ikke nødvendigvis vil flugte med danske kerneprioriteter om, at arbejdsmarkedernes forskelligheder og det danske aftalesystem skal respekteres. Det viste forhandlingerne om den sociale søjle meget tydeligt.

Frankrigs præsident, Emmanuel Macron, har i europæiske dagblade den 4. marts 2019 haft et indlæg, hvor han bl.a. foreslår en europæisk mindsteløn, der skal tilpasses hvert land.

Selv hvis der var appetit på traktatændringer, ville det ikke forhindre uordnede forhold eller tilfælde af løndumping på det danske arbejdsmarked.

Det kræver en helt anden og konkret indsats, som vi i mine øjne bør koncentrere os om i stedet for at drøfte eventuelle fremtidige traktatændringer.

Venlig hilsen

Troels Lund Poulsen